

Mandalay

(1936)

36

Rud. Kipling, overs. af Kai Friis Møller

Erling Winkel

Ved den grå Moul-mein Pa - go - de, med sit
 blik mod hæ - vets blå, sid - der der en Bir - ma - pi - ge - ak, og
 mig hun tæn - ker på: Hvi - sker pal - me - su - set ik - ke, syn - ger
 temp - lets klok - ker ej: »Kom i - gen, sol - dat fra Eng - land, kom i -
 gen til Man - da - lay«, Kom i - gen til Man - da - lay, ad flo -
 til - lens gam - le vej, hu - sker du pa - gaj - ens dun - ken fra Ran -
 goon til Man - da - lay? O, den vej til Man - da - lay, fuld af
 fly - ve - fisk i leg, og hvor so - len brød som tor - den frem bag Kina - bug - tens kaj!

Gult var skørtet, grøn var huen, som min Birma-jomfru bar;
 Supiyawlat hed hun - samme navn, som Theebaws dronning har.
 På en hvid cerut hun røg, da første gang hun for mig stod,
 og hun ødsled kristne kysse på en hedensk afguds fod.